

Jat. 1.2.1950

M

Köyliön pitäjän Tuiskulan kylän Eskonkallion
kivikautisen asuinpaikan tutkiminen 19. 5. -
21. 5. 1949.

Opettaja Paavo Varpiala ilmoitti 17. 5. 1949 Köyliön pitäjän
Tuiskulan kylän Parkkilan kivikautisen asuinpaikan läheltä,
Köyliönjoen länsipuolelta tehdystä uudesta kivikautisesta asuin-
paikkalöydöksestä. Allekirjoittanut sai tehtäväkseen paikan tarkas-
tamisen ja mahdollisen tutkimisen.

Tutkimustöitä haittasi riittävän työvoiman puute, joten
minun heti alunperin oli vain tyydyttävä kartoitukseen ja pinta-
puoliseen tarkastukseen. Uusi asuinpaikka sijaitsee melkein Park-
kilan asuinpaikan kohdalla, miltei vastapäätä Tuiskulan kansa-
koulua, n. 300 - 400 m siitä Köyliönjoen länsi- tai eteläpuolel-
la, siis alajuoksuun nähden joen vasemmalla rannalla. Se on
lähinnä koilliseen viettävä pelloksi raivattu rinne, kuuluen
maaviljelijä Arvi Salosen omistamaan Kylä-Marttilan taloon.
Pellon pohjois- ja luoteispuolella on Eskonkallion kalliainen
mäki, josta tämä uusi kivikautinen asuinpaikka on saanut ni-
mensä. Yleisvalokuvien otto jäi minulta viimeiseen päivään,
mutta sateet estivät kaiken valokuvauksen. Tämän johdosta opet-
taja varpiala 31. 5. 1949 suoritti omalla koneellaan tämän
tehtävän (valok.). Punnitsin asuinpaikan korkeuden
Tuiskulan myllypatoon, jonka myllyn vesioikeuskirjassa on seu-
raavat korkeusluvut;

uittoaukko	18,04
saha-aukko	18,00
mylly-aukko	17,57

Ovatko luvut todella merenpinnasta laskettuja, vaan joen osa-profiilitöissä syntyneitä vain käytännön tarvetta varten on erikseen tarkastettava. Myllyaukon korkeus 17,57 otettiin punnituksen lähtökohdaksi. Tämän mukaisesti saatiin Parkkilan pihamaan korkeudeksi 23,19 ja Eskonkallion asuinpaikan kiintopisteen korkeudeksi 25,73. Punnitsin Eskonkallion asuinpaikan yleiskarttaan 24,00 käyrän, joka kutakuinkin vastaa asuinpaikan keskikorkeutta alemmaa vyöhykettä. Käytännöllisesti katsoen siis Parkkila ja Eskonkallio ovat samalla korkeudella.

Pellon kynnöksestä suoritettu löytökeruu tuotti tuloksia varsinkin retusoitua pii- ja kvartsitavaraa saatiin runsaanpuoleisesti. (n:ot 12150:1-50). Sinne tänne tehtyjen koekuoppien avulla todettiin peltoalueella kulttuurikerros ohueksi eikä koekuopista tullut erikoisempia löytöjä. Aivan pieninä paloina saatiin peltoalueelta myös keramiikkaa, joka lähinnä on Äyräpään tyyppiä II.1. Sankkilan talon ^{uole} peltoalta peltoalueen ulkopuolelta koekuopasta K.S. 1,14" saatiin pari kiviteelmää ja maa näillä vaiheilla oli vahvasti kulttuurimaan punaamaa hiekkaa. Kylä-Marttilan puolelta koekuopasta "K.M. 0,88" saatiin vielä pari iskosta, joten tämäkin kohta voi olla asuinpaikka-alueeseen kuuluva. Kokonaisvaikutuksena Eskonkallion asuinpaikasta voi sanoa, että löydöt eivät toistaiseksi ole tieteellisesti niin arvokkaita, että kaivaukset lähiaikoina olisivat tarpeen. Tuhoutumiselle altis se ei ole sen enempää kuin muutaan viljelyksessä olevat kivikautiset asuinpaikat.

Tutkimuskertomukseen kuuluu kartta ja 3 valokuvaa
(n:ot).

Helsinki 28. 1. 1950.

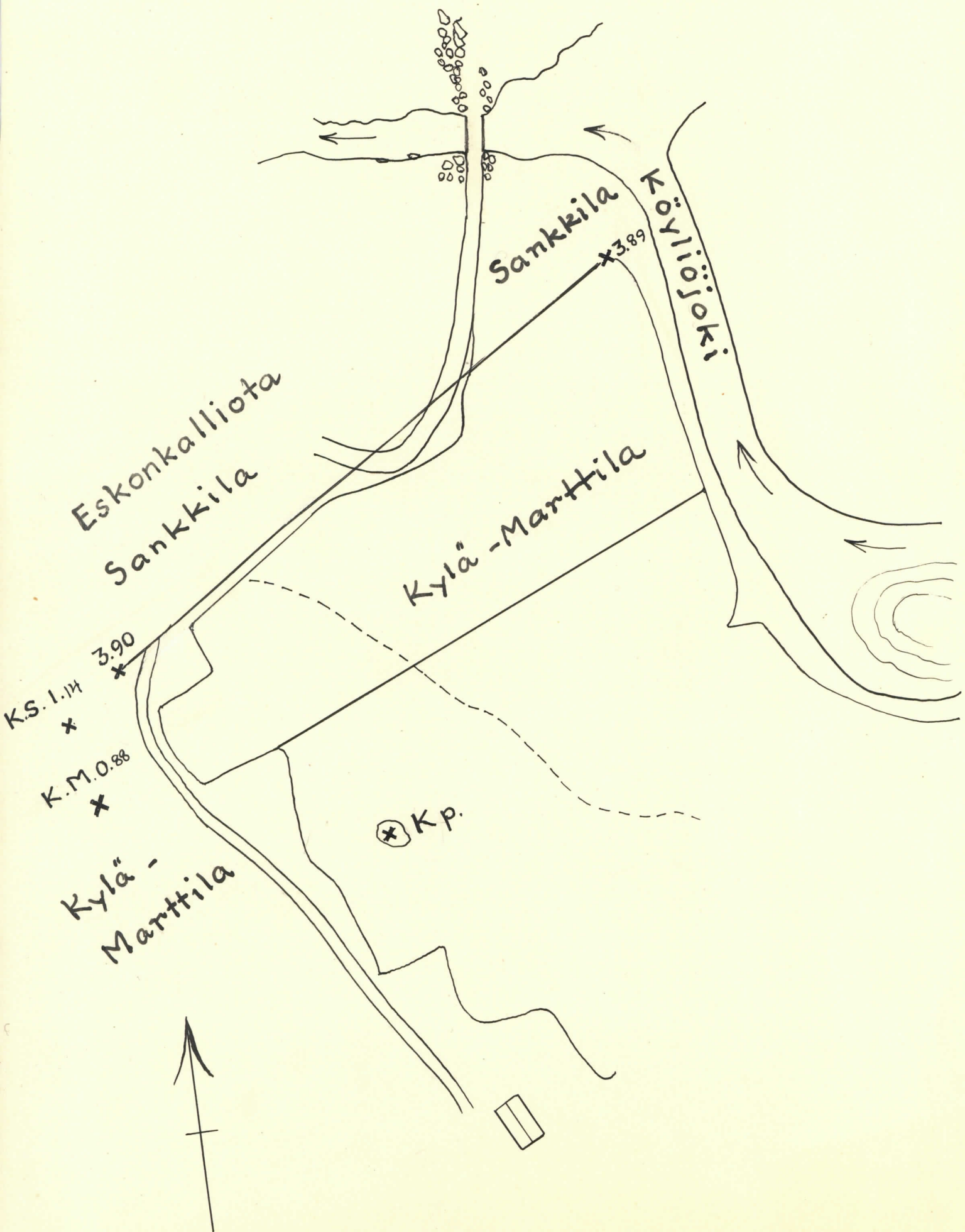
Jorma Leppäaho

Jorma Leppäaho

Kartta Köyliön Tuiskulan Eskonkallion kivikautisesta asuinpaikasta

J. Leppäaho 1949

1:1000

Köyliön pit

Tuiskulan kl.

Öskonkallion kivik. asuinpaikka etelästä nähtynä (joen toisella puolella kuvan keskustassa näkyvät Parkkilan tilan rakennuksia.)

Öskonkallion kivik. asuinpaikka idästä nähtynä

Öskonkallion kivik. asuinpaikka pohjoisesta nähtynä

Valok 31/5.49.
Marpiala